

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7So/6/2017
Identifikačné číslo spisu: 3015200476
Dátum vydania rozhodnutia: 30.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3015200476.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Judity Kokolevskej, v právnej veci navrhovateľky: R. K., bytom T., J. J. XXXX/XX, zastúpená otcom N. K., bytom I., I. XXX proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8 o preskúmanie rozhodnutí odporkyne č. XXX XXX XXXX X - I. zo dňa 24. novembra 2015 v spojení s rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 14. decembra 2015, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 15Sd 116/2015-83 zo dňa 5. decembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 15Sd 116/2015-83 zo dňa 5. decembra 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1.
Konanie pred krajským súdom

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom č. k. 15Sd 116/2015-83 zo dňa 5. decembra 2016 potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X - I. zo dňa 24. novembra 2015 v spojení s rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 14. decembra 2015 ako zákonné a vecne správne. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd v danej veci zistil, že navrhovateľka podaným návrhom sa domáhala, aby súd pôvodne preskúmal rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X - I. zo dňa 24. novembra 2015, podľa ktorého jej bol podľa § 70 ods. 2 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len zákona) v znení neskorších predpisov od 25.05.2011

priznaný invalidný dôchodok v sume 124,20 € mesačne. Podľa § 81 ods. 2 zákona jej odporkyňa od 25.05.2011 vypláca invalidný dôchodok v sume 62,10 € mesačne a sirotsky dôchodok v sume 145,00 € mesačne. Uviedla, že jej zdravotný stav sa sústavne zhoršuje, necíti sa dobre. Trvala na tom, že posúdenie zo strany posudkových lekárov je neodborné a na podklade ich záverov ju odporkyňa nepretržite šikanuje, diskriminuje a porušuje jej ľudské práva. Nesúhlasila s ustálenou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (ďalej len MPSVZČ) a tiež s dátumom priznania invalidity. Zotrvávala na názore, že v jej veci základom pre posúdenie zdravotného stavu, od ktorého sa všetko odvíja je neodborný a pre ňu poškodzujúci posudok MUDr. C.. Navrhovala, aby súd napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa na podklade podaného odvolania preskúmala zdravotný stav navrhovateľky dňa 05.11.2015, a to posudkovým lekárom ústredia so sídlom v Trenčíne, MUDr. Q. T.. Tento po posúdení všetkých dostupných lekárskejších správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľky považoval detskú mozgovú obrnu- hemiparézu stredne ťažkú - kapitola VI, odd. A, položka 3., písm.b/ prílohy č. 4 k zákonu - 45% (z rozmedzia 30-50%) so zvýšením percentuálnej miery poklesu o 10 % za ostatné zdravotné postihnutie. Vo výroku posudku uviedol, že navrhovateľka od 25.05.2011 je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má MPSVZČ o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou na účely § 70 ods. 2 zákona v znení zákona č. 439/2004 Z.z.. MPSVZČ je 45%. Invalidita vznikla v dôsledku choroby. Od 18.07.2014 je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má MPSVZČ o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou na účely § 70 ods. 2 zákona v znení zákona č. 439/2004 Z.z.. MPSVZČ nie je už 45%, ale je 55%. Dátum zmeny MPSVZČ je 18.07.2014. Kontrolnú lekársku prehliadku určil na júl 2017.

Navrhovateľka spätne doplatila poistné na dôchodkovom poistení za obdobie od 01.07.2008 do 01.07.2008 a na podklade tejto zmeny odporkyňa vydala zmenové rozhodnutie, ktorým podľa § 70 ods. 1 zákona zamietla žiadosť o prepočítanie sumy invalidného dôchodku po dodatočnom zaplatení poistného na dôchodkové poistenie. Navrhovateľka toto rozhodnutie znovu napadla opravným prostriedkom.

Krajský súd dal do pozornosti, že odporkyňa v dôchodkových nárokoch navrhovateľky v predchádzajúcom období vydala viacero rozhodnutí, ktoré navrhovateľka napadla odvolaním a preto boli tieto opravné prostriedky riešené súdom, keď rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 15Sd/211/2011-115 z 01.12.2014 boli rozhodnutia odporkyne zrušené a vec jej bola vrátená na ďalšie konanie. Preskúmané rozhodnutia sú realizáciou uvedeného zrušujúceho rozsudku krajského súdu.

Krajský súd z obsahu posudkového a dávkového spisu mal preukázané, že navrhovateľka na základe jej žiadosti o priznanie invalidného dôchodku na účely § 263 ods. 15 - invalidita z mladosti, bola dňa 25.05.2011 v pobočke odporkyne Trenčín posúdená so záverom, že jej nevznikla invalidita, MPSVZČ bola určená na 35%. V rámci odvolacieho konania bol dňa 19.06.2012 a 09.08.2012 opätovne preverený jej zdravotný stav posudkovým lekárom ústredia v Trenčíne, ktorý jej určil novú MPSVZČ na 45% od 18.06.2012. Na podklade tejto zmeny, ako aj z dôvodu, že navrhovateľka sa medzičasom stala poberateľkou sirotského dôchodku vydala odporkyňa následne nové rozhodnutia. Ide o tieto rozhodnutia:

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 23.07.2012 bolo podľa § 112 ods. 1 zákona v znení neskorších predpisov v rámci autoremedúry zrušené pôvodne napadnuté rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 23.06.2011;

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 zo dňa 26.07.2012 bola navrhovateľke opätovne zamietnutá žiadosť o priznanie invalidného dôchodku pre nezískanie potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia;

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 28.08.2012 bolo podľa § 112 ods. 1 zákona v znení neskorších predpisov zrušené rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 26.07.2012 o zamietnutí

žiadosti o priznanie invalidného dôchodku;

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X - I. zo dňa 28.08.2012 bol navrhovateľke podľa § 70 ods. 2 a § 82 zákona v znení neskorších predpisov priznaný od 18.06.2012 invalidný dôchodok v sume 126,10 € mesačne;

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 - II. zo dňa 27.08.2012 sa navrhovateľke podľa § 81 ods. 2 zákona v znení neskorších predpisov od 18.06.2012 vypláca invalidný dôchodok v sume 63,10 € mesačne a sirotsky dôchodok v sume 149,80 € mesačne, čo spolu predstavuje sumu 212,90 € mesačne;

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 - I. zo dňa 24.09.2014 bol navrhovateľke podľa § 73, § 112 ods. 4 a § 82 zákona v znení neskorších predpisov zvýšený od 18.07.2014 invalidný dôchodok na sumu 160,10 € mesačne;

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 - II. zo dňa 24.09.2014 sa navrhovateľke podľa § 81 ods. 2 zákona v znení neskorších predpisov od 18.07.2014 vypláca invalidný dôchodok v sume 160,10 € mesačne a sirotsky dôchodok v sume 78,40 € mesačne, čo spolu predstavuje sumu 238,50 € mesačne. Všetky vydané rozhodnutia odporkyňou boli riadne doručené navrhovateľke.

V rámci prieskumného konania pred súdom, ako i k námietkam navrhovateľky (nesúhlas so závermi lekárskeho posudku posudkových lekárov ústredia) a ďalšími predkladanými lekárskejšími nálezmi, krajský súd v posudzovanej veci nariadil odporkyňu vykonať nové kontrolné posudky a ich doplnky. Posudkami a doplnkami posudkových lekárov ústredia odporkyne boli deklarované závery v rozsahu, taktov: - dňa 13.06.2014 a 18.07.2014 MUDr. S. C., bolo konštatované, že boli zohľadnené novšie lekárske nálezy so záverom, že za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľky posudkový lekár naďalej považoval detskú mozgovú obrnu - kapitola VI, odd.A, položka 3., písm.b/ prílohy č.4 k zákonu - 45% (z rozmedzia 30-50%) so zvýšením percentuálnej miery poklesu o 10% za ostatné zdravotné postihnutie, ktoré vyhodnotil ako posudkovo závažné. Vo výroku posudku uviedol, že navrhovateľka v súlade s § 263 ods. 15 v súvislosti s § 70 ods. 2 zákona nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona v znení neskorších predpisov, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. MPSVZČ je 30%. Invalidita nevznikla. Od 18.06.2012 podľa § 71 ods. 1 zákona je invalidná, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou na účely § 70 ods. 2 zákona v znení zákona č. 439/2004 Z.z.. MPSVZČ je 45%. Od 18.07.2014 MPSVZČ nie je 45%, ale je 55%. Kontrolnú lekársku prehliadku určil na júl 2017.

Krajský súd konštatoval, že ide o skutočnosti, ktoré sú známe z predchádzajúcich konaní. Po zrušení veci tunajším súdom (ako je to už vyššie uvádzané) bolo zistené, že navrhovateľke bol dňa 05.11.2015 opätovne posúdený jej zdravotný stav, posudkovým lekárom ústredia odporkyne MUDr. Q. T.. Tento vo svojom posudku vyčerpávajúco uviedol skutkové závery a medicínske hľadisko zdravotného stavu navrhovateľky. Správny súd v celom rozsahu poukazuje na tieto skutočnosti a zároveň v podrobnostiach aj odkazuje na celkový posudok. Konštatuje sa v ňom, že z medicínskeho hľadiska neboli doložené žiadne nové odborné vyšetrenia z obdobia, v ktorom žiadala navrhovateľka uznanie invalidity dozadu. Medicínske závery boli konzultované s odborom lekárskej posudkovej činnosti a bolo uzavreté, že k obdobiu žiadosti navrhovateľky o dátum vzniku invalidity, t.j. 25.05.2011 bola prítomná kvadruparicita končatín, a preto je vyslovený súhlas s uznaním invalidity na 35+10% od požadovaného dátumu. Na subjektívne uvádzaný zdravotný stav bolo prihliadnuté posúdením miery poklesu k hornej hranici zákonom stanoveného rozmedzia k prospechu navrhovateľky, nakoľko vzhľadom na mladý vek a VŠ vzdelanie, ktoré stále pokračuje (čím sú potvrdené veľké kompenzačné možnosti navrhovateľky) by zodpovedajúcim posúdením bola skôr dolná hranica zákonom stanoveného rozmedzia. Preto nie je dôvod k zmene miery poklesu a námietkam navrhovateľky, ktoré boli formulované v jej odvolaní, bolo vyhovené v celom rozsahu.

Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o sociálnom poistení alebo zákon č. 461/2003 Z. z.), v spojení s § 71 ods. 1, 4, s § 73 ods. 2, s § 112 ods. 4, s § 82 ods. 1, 2 uvedeného zákona, ktorú právnu úpravu citoval,

postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v tretej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov v spojení s § 492 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len S.s.p.).

Z vykonaného prieskumu krajský súd dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky t.č. nemožno priznať úspech. Krajský súd konštatoval, že vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu v čase vydania napadnutého rozhodnutia a zmenového, (ktorý je pre súd v zmysle § 250i ods. 1 O.s.p. rozhodujúci) a postupu odporkyne, ktorý predchádzal ich vydaniu, nemožno v zmysle námietok navrhovateľky vytýkať porušenie zákona odôvodňujúce ich zrušenie. V posudzovanej veci príslušné posudkové komisie dostatočne posúdili aj na základe vlastných vyšetrení zdravotný stav navrhovateľky. Všetky posudky sú náležite po stránke medicínskej zdôvodnené a v zásadných otázkach si vzájomne neodporujú.

Krajský súd zotrval na názore, že v súčasnosti zdravotný stav navrhovateľky neodôvodňuje zmenu pre iný záver, než aký prijali posudkové komisie pobočky a nezávislá komisia ústredia odporkyne. Postup odporkyne zodpovedá zákonu. Navrhovateľka v konaní nepredložila žiaden iný dôkaz, ktorý by nasvedčoval novému rozsahu zdravotného poškodenia, ako bol v čase posudzovania jej zdravotného stavu a rozhodovania odporkyňou ustálený. Všetky lekárske nálezy, ktoré boli v konaní predložené, boli v posudkoch vyhodnotené a zohľadnené. Rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X - I. zo dňa 24. novembra 2015 v spojení s rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 14. decembra 2015 krajský súd preto potvrdil ako vecne správne a vydané v súlade so zákonom.

Krajský súd súčasne upriamil pozornosť, že v budúcnosti pri zhoršení zdravotného stavu navrhovateľky, ktorý by odôvodňoval stanovenie vyššej MPSVZČ alebo zmenu rozhodujúceho zdravotného postihnutia, nie je vylúčená možnosť nového posúdenia jej zdravotného stavu.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250l ods. 2 O.s.p. za použitia § 250k ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľka v konaní nebola úspešná, preto jej krajský súd náhradu trov konania nepriznal a odporkyňa sa v zmysle ustanovenia § 250k O.s.p. trovy konania nepriznávajú.

2.

Odvolanie navrhovateľky

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka. Žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne 15Sd/116/2015 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania navrhovateľka namietala, že rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X-I. zo dňa 24. novembra 2015 v spojení s rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 zo dňa 14. decembra 2015 nebolo zákonné a vecne správne. Tvrdila, že odporkyňa prostredníctvom posúdenia jej zdravotného stavu dňa 05.11.2015 rozhodla, že je invalidná, určila dátum invalidity od 25.05.2011 a rozhodla, že pre dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a určila pokles na 55%, čím odporkyňa sama uznala, že jej zdravý stav je vážny a pritom jej uznala 55%, s čím ona nesúhlasila. Uviedla, že navrhovala, aby súd prizval ku konaniu súdneho znalca, ktorý by posúdil jej zdravotný stav, pričom súd jej nevyhovel. Mala za to, že súd nemôže nezávisle posúdiť zdravotný stav, a preto znalecký posudok bol dôležitý pre správnosť posúdenia jej návrhu na preskúmanie rozhodnutia súdom.

Zároveň poukázala na skutočnosť, že Krajský súd v Trenčíne sa nezaoberal skutočnosťou, či odporkyňa správne vypočítala výšku jej invalidného dôchodku. Tvrdila, že vo svojom návrhu na preskúmanie rozhodnutia uvádzala aj skutočnosť, že odporca pochybil pri výpočte jej invalidného dôchodku, že nepostupoval správne a v zmysle platného zákona. Dôvodila, že Slovensko vstupom do EÚ prijalo Chartu ľudských práv a dnes po skúsenostiach s aroganciou moci ústredia Sociálnej poisťovne môže otvorene skonštatovať, že boli porušené jej ľudské práva a to v takom rozsahu, že podala v jednej veci aj sťažnosť na Generálnu prokuratúru.

3.

Vyjadrenie odporkyne k odvolaniu navrhovateľky

K odvolaniu podaného navrhovateľkou sa žalovaný správny orgán vyjadril tak, že navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

V dôvodoch vyjadrenia odporkyňa uviedla, že odvolacie dôvody navrhovateľky uvádzané v jej odvolaní nepovažuje za opodstatnené. Poukázala na to, že posúdenie dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť fyzickej osoby vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti. Vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, a to tak na účely správneho ako aj súdneho konania. Uviedla, že navrhovateľka v odvolacom konaní neuviedla žiadne také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia zadovaných v tomto konaní a ktoré by prijatý záver v posudkoch posudkových lekárov sociálneho poistenia spochybnili alebo vyvrátili. Ďalej poukázala na to, že pokiaľ navrhovateľka žiadala v odvolaní o ďalšie vyšetrenia, je povinnosťou žiadateľa preukázať skutočnosti rozhodujúce na nárok na invalidný dôchodok v rámci dokazovania, kedy je účastník konania povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Námietky uvádzané navrhovateľkou v odvolaní o neúplnom zistení jej zdravotného stavu odporkyňa považovala preto za nedôvodné. Taktiež za nedôvodné považovala pochybnosti navrhovateľky o tom, že jej zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, majúci za to, že tieto boli vyvolané len jej subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Vyslovila názor, že skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľky boli dostatočne ozrejmené príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú, a preto nebol daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Tvrdila, že navrhovateľka v konaní nepreukázala, že by jej zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopností vykonávať zárobkovú činnosť.

4.

Konanie pred odvolacím súdom

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len S.s.p.) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa ust. § 492 ods. 1 zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok účinný od 01.07.2016 konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2, § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach odvolania podaného navrhovateľkou (ust. § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a ust. § 492 ods. 1 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 1 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (ust. § 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p. a ust. § 492 ods. 1 S.s.p.) a dospel k záveru, že jej odvolaniu nie je možné priznať úspech.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa potvrdil rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X - I. zo dňa 24. novembra 2015 a č. XXX XXX XXXX 0 zo dňa 14. decembra 2015.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutia odporkyne, ako aj konanie im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku navrhovateľky a z taktu vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutých rozhodnutí odporkyne.

Predmetom preskúmacieho konania súdu v danej veci bolo rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X - I. zo dňa 24. novembra 2015, ktorým odporkyňa podľa § 70 ods. 2 a § 82 zákona o sociálnom poistení navrhovateľke priznala invalidný dôchodok od 25. mája 2011 a súčasne rozhodla o vyplácaní invalidného a sirotského dôchodku a ich následnom zvýšení.

Predmetom preskúmacieho konania súdu v danej veci bolo súčasne rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 14. decembra 2015, ktorým odporkyňa podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení zamietla žiadosť navrhovateľky o prepočítaní sumy invalidného dôchodku po dodatočnom zaplatení poistného na dôchodkové poistenie.

V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, na ktoré poukázal už súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov ich neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu, súčasťou ktorého bol dávkový spis, v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Aby pre účastníkov neopakoval známe skutočnosti, na zdôraznenie skutkovej a právnej správnosti záverov krajského súdu odvolací súd uvádza.

Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 250i a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

V rámci preskúmacieho súdneho konania súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v opravnom prostriedku, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd mal v danej veci preukázané, že súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutých rozhodnutí odporkyne v zásade postupoval náležite v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v tretej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie. Podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenc má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa

podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods. 1, 2 zákona o sociálnom poistení poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok.

Predpokladom priznania invalidného dôchodku je splnenie všetkých zákonom predpokladaných podmienok a to, že žiadateľ o invalidný dôchodok pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Sociálna poisťovňa pri rozhodovaní o žiadosti o priznanie invalidného dôchodku vychádza z výsledkov lekárskej posudkovej činnosti dôchodkového poistenia, ktorou sa posudzuje dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav a pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ktorú činnosť vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia - posudkový lekár (§ 153 ods. 3 zákona o sociálnom poistení).

Z administratívneho spisu tvoriaceho súčasť spisu krajského súdu odvolací súd zistil, že navrhovateľka žiadosťou spísanou Sociálnou poisťovňou, pobočka Trenčín dňa 25. mája 2011 si uplatnila nárok na invalidný dôchodok v zmysle § 263 ods. 15 zákona o sociálnom poistení - invalidita z mladosti.

Na základe záverov posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočka Trenčín, ktorý konštatoval, že u navrhovateľky nevznikla invalidita, pretože miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je nižšia ako 40%, keď miera poklesu bola u navrhovateľky stanovená 35 %, odporkyňa rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 z 23.06.2011 zamietal jej žiadosť podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z.z..

Na základe opravného prostriedku navrhovateľky proti uvedenému rozhodnutiu bol zdravotný stav navrhovateľky viackrát posudzovaný posudkovými lekármi Sociálnej poisťovni jej pobočky a posudkovými lekármi Sociálnej poisťovni - ústredie.

V procese súdneho prieskumu odporkyňa v rámci autoremedúry napadnuté rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 23.06.2011 podľa § 112 ods. 1 zákona o sociálnom poistení zrušila rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 zo dňa 23.07.2012 a o žiadosti navrhovateľky rozhodla opätovne rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 zo dňa 26.07.2012 tak, že jej žiadosť o priznanie invalidného dôchodku pre nezískanie potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia zamietla, ktoré rozhodnutie podľa § 112 ods. 1 zákona o sociálnom poistení zrušila rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 28.08.2012; odporkyňa následne vo veci žiadosti navrhovateľky na priznanie invalidného dôchodku rozhodla rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 - I. zo dňa 28.08.2012; rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 - II. zo dňa 27.08.2012; rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 - I. zo dňa 24.09.2014 a rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 - II. zo dňa 24.09.2014.

Uvedené rozhodnutia odporkyne boli zrušené rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 15Sd/211/2011-115 zo dňa 1. decembra 2014 z dôvodu, že vo veci nebol dostatočne zistený skutkový stav (pre posúdenie vzniku invalidity v prípade navrhovateľky z mladosti).

Odporkyňa po doplnení dokazovania opätovným prešetrením zdravotného stavu navrhovateľky o jej žiadosti na priznanie invalidného dôchodku rozhodla rozhodnutiami napadnutými opravným prostriedkom, ktoré sú predmetom súdneho prieskumu v danej veci (rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X - I. zo dňa 24. novembra 2015 v spojení s rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 zo dňa 14. decembra 2015).

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 - I. zo dňa 24. novembra 2015 odporkyňa navrhovateľke priznala nárok na invalidný dôchodok ku dňu 25. mája 2011, ku dňu podanej žiadosti navrhovateľky, čím bolo jej opravným prostriedkom v zásade vyhovené.

Navrhovateľka naďalej namietala, že odporkyňa nedostatočne a nesprávne vyhodnotila jej zdravotný stav a výšku priznaného dôchodku.

Z uvedených dôvodov odvolací súd zameral svoju pozornosť k týmto sporným otázkam.

Vo vzťahu posúdenia invalidity v prípade navrhovateľky odvolací súd z administratívneho spisu odporkyne, súčasťou ktorého bol dávkový spis, mal preukázané, že zdravotný stav navrhovateľky bol viackrát posudzovaný posudkovými lekármi Sociálnej poisťovne - pobočky i ústredia. Posudkoví lekári pri posudzovaní vzniku invalidity v prípade navrhovateľky vychádzali z jej choroby - detskej mozgovej obrny, ktoré zdravotné postihnutie zákonodarca podľa prílohy zákona č. 461/2003 Z.z. zaradil do kapituly VI.- CHOROBY NERVOVÉHO SYSTÉMU, oddiel A - POSTIHNUTIE MOZGU. Navrhovateľke bol priznaný invalidný dôchodok na základe lekárskeho posudku posudkových lekárov MUDr. S. C., MUDr. O. C. a MUDr. Q. T..

Podľa lekárskeho posudku z 18.07.2014 posudkového lekára MUDr. S. C. rozhodujúcim zdravotným postihnutím odôvodňujúcim invaliditu navrhovateľky je zdravotné postihnutie zaradené do kapituly VI, oddiel A, položka 3 detská mozgová obrna písmeno b/ stredne ťažké parézy dvoch končatín; invaliditu uznal od 18.06.2012 pri poklese schopností vykonávať zárobkovú činnosť 45% (35+10%) a od 18.07.2014 - 55% (45+10%). V uvedenom posudku posudkový lekár konštatoval, že nie je možné priznať skorší dátum vzniku invalidity ako je uvedené v posudku z 19.06.2012 (t.j. dátum vzniku invalidity 18.06.2012) - dňom neurologického vyšetrenia, ktoré dokumentuje postihnutie motoriky oboch končatín vľavo, výraznejšie dolnej končatiny. Tiež konštatoval, že predchádzajúce neurologické vyšetrenia praktickým detským lekárom dokumentujú monoparézu iba jednej končatiny - ľavej dolnej končatiny. Po vlastnom neurologickom vyšetrení dňa 18.07.2014 zistil mierne zhoršenie postihnutia ľavých končatín oproti neurologickému vyšetreniu zo dňa 18.06.2012 tak, že je zvýšená spasticita končatín na ľavých končatinách s paratickou symptomatológiou, ľavá DK stredne závažná, ľavá HK ľahká až stredne ťažká, a preto týmto dňom zvýšil MPSVZČ pre rozhodujúce zdravotné postihnutie na 45%.

Podľa lekárskeho posudku z 01.04.2015 a 28.04.2015 posudkovej lekárky MUDr. O. C. rozhodujúcim zdravotným postihnutím odôvodňujúcim invaliditu navrhovateľky je zdravotné postihnutie zaradené do kapituly VI, oddiel A, položka 3 detská mozgová obrna písmeno b/ stredne ťažké parézy dvoch končatín; k 25.05.2011 neuznala invaliditu, invaliditu uznala od 18.06.2012 do 17.07.2014 pri poklese schopností vykonávať zárobkovú činnosť 45% (35+10%) a od 18.07.2014 - 55% (45+10%).

Na základe odvolania vo veci súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia odporkyne preskúmal zdravotný stav navrhovateľky dňa 05.11.2015 posudkový lekár sociálnej poisťovne ústredia so sídlom v Trenčíne, MUDr. Q. T.. Tento po posúdení všetkých dostupných lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľky považoval detskú mozgovú obrnu- hemiparézu stredne ťažkú - kapitola VI, odd. A, položka 3., písm. b/ prílohy č.4 k zákonu - 45% (z rozmedzia 30-50%) so zvýšením percentuálnej miery poklesu o 10 % za ostatné zdravotné postihnutie. Vo výroku posudku konštatoval, že navrhovateľka od 25.05.2011 je invalidná podľa § 71 ods.1 zákona, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má MPSVZČ o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou na účely § 70 ods. 2 zákona v znení zákona č. 439/2004 Z.z.. MPSVZČ je 45% a od 18.07.2014 je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má MPSVZČ o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou na účely § 70 ods. 2 zákona v znení zákona č. 439/2004 Z.z.. MPSVZČ nie je už 45%, ale je 55%. Dátum zmeny MPSVZČ je 18.07.2014.

Posudkoví lekári MUDr. S. C., MUDr. O. C. a MUDr. Q. T. v lekárskech posudkoch zhodne konštatovali, že navrhovateľke vznikla invalidita na základe choroby detská mozgová obrna a jej zdravotné postihnutie zaradili podľa prílohy zákona č. 461/2003 Z. z. do kapituly VI, oddiel A, položka 3 detská mozgová obrna, písmeno b/ stredne ťažké parézy dvoch končatín.

Odvolací súd vzhľadom ku skutkovým zisteniam vyplývajúcim z administratívneho spisu konštatuje, že posudky posudkových lekárov sociálneho poistenia odporkyne boli vypracované po náležitom zohľadnení lekárskech správ o lekárskom vyšetrení predložených navrhovateľkou, po zvážení všetkých okolností navrhovateľkou namietaných a že závery posudkov posudkových lekárov vychádzajú zo súčasného jej zdravotného stavu a z poznatkov súčasnej medicíny. Zhodne ako krajský súd aj odvolací súd posudky posudkových lekárov sociálneho poistenia odporkyne považoval za objektívne, komplexné, presvedčivé, keď tieto posudky nie sú v rozpore s odbornými nálezmi špecialistov a sú vo vzájomnej zhode.

Z uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku navrhovateľky, ktorou namietala nesprávne posúdenie jej zdravotného stavu posudkovými lekármi, keďže posudkový lekár vypracúva lekárske posudky na základe zákonného zmocnenia postupom v súlade s právnou úpravou ustanovenou v § 153 zákona o sociálnom poistení. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že skutkové okolnosti vyplývajúce z administratívneho spisu vo vzťahu k rozsahu zdravotného postihnutia navrhovateľky boli v dostatočnom rozsahu ozrejmené lekárske posudkami posudkových lekárov sociálnej poisťovne, tieto sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú, a preto nebol daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Z týchto dôvodov odvolací súd návrh navrhovateľky na doplnenie dokazovania znaleckým posúdením považoval za nedôvodný.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že v predmetnej veci vo vzťahu zdravotného postihnutia navrhovateľky bol náležite zistený skutkový stav a odporkyňa ako aj krajský súd z neho vyvodili správne skutkové a právne závery, s ktorými sa odvolací súd stotožnil. Navrhovateľka v konaní súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia odporkyne (z 24.11.2015) nepredložila žiadne také relevantné dôkazy, ktoré by správnosť skutkových zistení a právnych záverov krajského súdu ako aj odporkyne vyvrátili.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani ďalšiu námietku navrhovateľky týkajúca sa nesprávneho výpočtu invalidného dôchodku vo vzťahu k rozhodnutiu odporkyne zo dňa 14. decembra 2015.

Odporkyňa rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 zo dňa 14. decembra 2015 podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení zamietla žiadosť navrhovateľky o prepočítaní sumy invalidného dôchodku po dodatočnom zaplatení poistného na dôchodkové poistenie.

V dôvodoch uvedeného rozhodnutia odporkyňa konštatovala, že nakoľko navrhovateľka ku dňu vzniku invalidity nebola poistencom, posúdenie nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení neprichádzalo do úvahy, a preto rozhodnutím z 24.11.2015 jej bol priznaný invalidný dôchodok od 25. mája 2011 podľa § 70 ods. 2 a § 82 uvedeného zákona a jeho suma bola určená v zmysle § 73 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 439/2005 Z.z.. Poukazom na to, že dňa 10.11.2015 navrhovateľka dodatočne zaplatila poistné na dôchodkové poistenie podľa § 142 ods. 3 písm. d/ zákona č. 461/2003 Z. z. za obdobie od 1. júla do 1. júla 2008, odporkyňa uviedla, že ak fyzická osoba, ktorej invalidita vznikla na účely podľa § 70 ods. 2 zákona o sociálnom poistení dodatočne doplatí poistné na dôchodkové poistenie podľa § 142 ods. 3 až po posúdení zdravotného stavu, nezíska späť status poistenca na účely posúdenia nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z.. Odporkyňa konštatovala, že z tohto dôvodu dodatočným zaplatením poistného na dôchodkové poistenie dňa 10.11.2015, navrhovateľka nezískala status poistenca a nevznikol jej nárok na invalidný dôchodok. Nárok na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 môže vzniknúť len fyzickej osobe, ktorá je poistencom už v čase posudzovania zdravotného stavu.

Medzi navrhovateľkou a odporkyňou ostala teda sporná otázka, či navrhovateľke mal byť vypočítaný invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 alebo podľa § 70 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení.

Podľa § 70 ods. 1 zákona poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 70 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. fyzická osoba má nárok na invalidný dôchodok aj vtedy, ak sa stala invalidnou v období, v ktorom je nezaopatreným dieťaťom a má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt. Nárok na invalidný dôchodok tejto fyzickej osobe vzniká najskôr odo dňa dovŕšenia 18 rokov veku.

Podľa § 71 ods. 1 zákona poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Každá fyzická osoba, ktorá sa stane invalidnou v období, v ktorom je nezaopatreným dieťaťom a má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt, má nárok na invalidný dôchodok najskôr od dovŕšenia veku 18 rokov. Zákonodarcu jasne rozlišuje dve možnosti vzniku nároku na invalidný dôchodok. Prvou možnosťou je vznik nároku na invalidný dôchodok u poistenca, ktorý je buď povinne alebo dobrovoľne dôchodkovo poistený (pričom dobrovoľne poistenou môže byť fyzická osoba najskôr od 16 roku veku) a druhou možnosťou je vznik nároku u fyzickej osoby, ak sa stala fyzická osoba invalidnou vo veku, keď bola nezaopatreným dieťaťom s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky. Zákon nevyklučuje situáciu, že by nezaopatrené dieťa, ktoré je dobrovoľne dôchodkovo poistené od dovŕšenia veku 16 rokov, nemohlo byť poberateľmi invalidného dôchodku podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, pričom by mu inak patrilo iba na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení. Dodatočne zaplatené poistné poistencom má vplyv na priznanie invalidného dôchodku, pričom rozhodujúcim je preukázanie, či poistné bolo zaplatené pred určením vzniku invalidity alebo až po tomto dni.

Skutkové okolnosti vyplývajúce z administratívneho spisu potvrdzujú, že v lekárskom posudku bol v prípade navrhovateľky určený deň vzniku invalidity 25. máj 2011 a navrhovateľka poistné doplatila za obdobie od 01.07 do 01.07.2008 dňa 10.11.2015. V čase uznania invalidity navrhovateľka teda nebola poistencom, bola však nezaopatreným dieťaťom, a preto jej bol priznaný invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 2 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X - I. zo dňa 24. novembra 2015 a rozhodnutím

č. XXX XXX XXXX 0 zo dňa 14. decembra 2015 podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľky o prepočítaní sumy invalidného dôchodku po dodatočnom zaplatení poistného na dôchodkové poistenie. Odporkyňa sa s touto skutočnosťou vo svojom rozhodnutí z 14. decembra 2015 zaoberala v dostatočnom rozsahu.

Navrhovateľka v odvolaní zároveň tvrdila, že Krajský súd Trenčín sa nezaoberal skutočnosťou, či odporkyňa správne vypočítala výšku jej invalidného dôchodku. Zo spisového materiálu vyplýva, že navrhovateľka proti rozhodnutiu odporkyne z 14.12.2015 podala odvolanie namietajúc nesprávny výpočet jej invalidného dôchodku potom ako dodatočne zaplatila poistné. Krajský súd v procese súdneho prieskumu napadnutých rozhodnutí odporkyne zameril svoju pozornosť na zásadnú otázku, či a ktorým dňom navrhovateľke vznikol nárok na invalidný dôchodok. V odôvodnení napadnutého rozsudku konštatuje správnosť napadnutých rozhodnutí odporkyne a postupu, ktorý predchádzal ich vydaniu, nechajúc bez povšimnutia námietku navrhovateľky o nesprávnom výpočte výšky dôchodku uvedenú v jej odvolaní proti rozhodnutiu odporkyne z 14.12.2015.

Vychádzajúc z vyššie uvedených dôvodov však odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporkyne z 14.12.2015 dospel k záveru, že odporkyňa skutkové okolnosti vo vzťahu k výške priznaného invalidného dôchodku vzhľadom na doplatenie poistného posúdila správne a v súlade so

zákonom.

Pokiaľ súd prvého stupňa uvedenej námietke navrhovateľky nevenoval náležitú pozornosť, pochybil, avšak táto skutočnosť nemá za následok nezákonnosť napadnutého rozsudku č. k. 15Sd 116/2015-83 zo dňa 5. decembra 2016, keď v konečnom dôsledku krajský súd napadnuté rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX 0 - I. zo dňa 24. novembra 2015 v spojení s rozhodnutím č. XXX XXX XXXX 0 zo dňa 14. decembra 2015 ako zákonné a vecne správne potvrdil.

V danej súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti rozhodnutie najvyššieho súdu č. R 103/2011, v zmysle ktorého formálne zopakovanie konania nepredstavujúce pre účastníka vo vzťahu k skutkovej stránke veci reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jeho prospech a za takýchto okolností platí, že nie každé porušenie procesného predpisu má za následok porušenie práv účastníka konania.

Samotné formálne zopakovanie konania pred krajským súdom o opravnom prostriedku navrhovateľky by v danom prípade nepredstavoval pre navrhovateľku reálnu možnosť dosiahnuť rozhodnutie v jej prospech a bolo by v rozpore so zásadou materiálnej pravdy, ako aj v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, poukazom na to, že súd aj správny orgán musia zásadu zisťovania skutočného stavu veci uplatňovať súčasne so zásadou hospodárnosti tak, aby nedochádzalo k zbytočnému predlžovaniu konania a aby sa neprimerane nezvyšovali náklady konania, iný výklad zákona by smeroval len k formálnemu zopakovaniu konania bez toho, aby umožňovalo účastníkovi konania reálnu možnosť dosiahnuť materiálne iné rozhodnutie v jeho prospech.

Odvolací súd vzhľadom k uvedenému zastáva názor, že navrhovateľka nebola ukrátená na svojich právach v dôsledku náležitého nezdôvodnenia súdom prvého stupňa uvedenej námietky.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že v predmetnej veci bol náležite zistený skutkový stav a odporkyňa ako aj krajský súd z neho vyvodili správne skutkové a právne závery. Navrhovateľka v odvolacom súdnom konaní nepredložila žiadne také relevantné dôkazy, ktoré by správnosť skutkových zistení a právnych záverov krajského súdu ako aj odporkyne vyvrátili. Najvyšší súd z uvedených dôvodov nepovažoval odvolacie námietky vznesené navrhovateľkou v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa za relevantné na vyhovenie jej odvolacieho návrhu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 492 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 492 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. a v spojení s ust. § 250l ods. 2 a s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 224 ods. 1 O.s.p.. Účastníkom náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože navrhovateľka nemala úspech vo veci a odporkyni zákonodarca náhradu trov konania v zásade nepriznáva.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.